

per Àngels Bassas actriu i escriptora empordanesa

Deixeu-me tenir sentit de l'humor per començar:
Quan et proposen fer el Manifest del Dia Mundial del Teatre, tot fent una reflexió sobre l'estat de les Arts Escèniques... el primer que penses és...: Buf,quin any més difícil que em toca!

Escollint les opinions dels companys de professió, molts em van dir: "demana feina per a tots!"....

Però llavors el manifest tindria 20 pàgines...

La majoria però, coincidim en una cosa: en destacar el valor del que som.

Quan els nostres fills ens pregunten perquè és tan difícil arribar a finals de mes, fins ara els que ens dediquem a aquest ofici podríem dir... "és que tinc una feina molt rara, fill".

Però ara, ens hem d'inventar històries extraordinàries perquè volin i deixin de rebre la negativitat de la paraula "crisi".

Quan el meu fill em pregunta què sento dalt d'un escenari, li contesto que, quan veig els rostres emocionats del públic, em fa sentir molt bé fer-los... una mica més feliços.

Aquest és el gran valor del Teatre.

I tothom, senyors, té dret a ser...una mica més feliç.

Certament ens està tocant a tots viure una època molt precària. I hem de poder dir amb valentia, com qualsevol altre treballador, que dedicar-se a això, en aquests moments, és una autèntica proesa. I estar dalt d'un escenari s'ha convertit en un privilegi.

Tots estem patint. Sí.

Però no defallim. Ens toca ser responsables i aixecar els ànims del nostre públic i de la nostra societat. Perquè nosaltres ho podem fer.

Tenim una eina a les nostres mans molt potent: el TEATRE és un lloc únic, on encara tot és possible.

Al TEATRE:

- hi trobem respostes a la vida
- podem permetre'ns viatjar a llocs fascinants amb la Imaginació
- donem veu a d'altres éssers humans per retrobar la nostra pròpia...
- és un lloc on compartim emocions
- i on tornem a jugar, a pensar i a aprendre. Com els nens.

El teatre és un mirall de la nostra societat... Un lloc on la nostra veu és lliure.

I per damunt de tot... és un dels pocs llocs, on encara es poden fabricar els somnis de la gent.

Senyors del Govern: la gent té dret a fer reals i a gaudir d'aquests somnis.

- Per què no ens escolten i abaixen l'IVA cultural que està ofegant el nostre sector, i també el de tants altres oficis?

- Els ciutadans tenim dret a accedir dignament a tres coses essencials: a una bona Sanitat, a la màgia de la Cultura, i a donar una bona Educació als nostres fills.

Hem de poder dir clar i alt que, com a treballadors i com a artistes, necessitem treballar per a les nostres futures generacions.

Som els "Fabricants de Somnis" de tothom! I també, no ho oblidem, dels d'aquests nens que seran els nostres futurs pensadors, creadors i dirigents del nostre país.

Ciutadans i companys de professió: ara més que mai, necessitem poder somriure i emocionar-nos.

Margarita Xirgu va dir una vegada que sense il·lusió, no hauria pogut treballar.

I que no somiar, no esperar, no creure en alguna cosa, és com no existir.

Així doncs, malgrat tot, diem: tenim fe, i creiem en el teatre, i en les persones.

Visca el Teatre.

Àngels Bassas